

udsigtsløst. På den baggrund har vi da også hørt meget på, hvad både SF og Enhedslisten undervejs har sagt om, at klager over en handlingsplan bør have opsættende virkning.

Men det er altså også vores opfattelse, at man på den måde kan komme ud i situationer, hvor den faste hånd – eller hvad vi nu skal kalde det, som gerne skulle kunne anes her – som skal tages i brug for at få folk inspireret til at blive engageret, let kan forsvinde. Men omvendt kan vi da også godt se det uholdbare i den situation, at man klager over en handlingsplan, men alligevel kommer i gang med handlingsplanen og eventuelt bliver færdig med den og der så kommer en klageafgørelse, der giver én ret. Det kan vi ikke have, men det mener vi altså også vi har taget højde for med forslaget om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Om forslaget om social service er det væsentligt at sige, at her fokuseres der på samfundets svage, som der med støtte og bistand sikres mulighed for at fungere så tæt på almindelige borgeres vilkår, som det overhovedet kan lade sig gøre.

Forslaget om retssikkerhed og administration synes vi også er godt, og vi ser det i høj grad i sammenhæng med den udvidelse af Ombudsmandens beføjelser på det kommunale og amtskommunale område, der skete pr. 1. januar, for når Ombudsmanden får klager over kommunale og amtskommunale afgørelser direkte fra borgerne, har han hermed et skelet at hænge dem op på, når han skal afgøre, om der foreligger god forvaltningspraksis.

I den forbindelse vil vi gerne pege på behovet for efteruddannelse af de kommunale medarbejdere, og vi synes, det vil være nyttigt, at kommunerne enten selv opretter eller bidrager til, at der oprettes efteruddannelseskurser, og derfor er det også vigtigt, at vi får en tilpas lang indkørfase fra vedtagelsen af disse nye bestemmelser i Folketinget til deres ikrafttræden.

Og med hensyn til førtidspensionsbestemmelserne vil vi fra Det Radikale Venstres side gerne være med til en endnu videregående reform end det, der ligger i forslagene her, men i øjeblikket er det nok klogt at nøjes med at gabe over det, som vi mener vi kan klare, og at den øvrige førtidspensionsreform så kommer på et senere tidspunkt.

Til slut synes jeg godt, jeg kan tillade mig at sige, at fordrageligheden i og for sig råder. Der har ganske vist været mange korte bemærknin-

ger med mange spørgsmål, men jeg fornemmer stadig væk, at det på en række af disse områder er muligt at få det brede forlig, som er nødvendigt for, at disse love kan få en bærekraft og varighed i det danske samfund, som ikke gør hele denne store aktivitet omsonst.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Der var en enkelt ting, der overraskede mig i hr. Bjørn Elmquists indlæg, og det var det, han sagde om inspirationen fra Socialkommissionen, og når det overraskede mig, var det, fordi fru Aase Olesen, som jo var formand for Socialkommissionen og vel også partifælle med hr. Bjørn Elmquist, på et Askovmøde sidste sommer, som jeg deltog i, og hvor man diskuterede socialreformen, kom med følgende salut:

For det første: Pas på med at gøre aktive-ringstanken til en omfattende tvangstanke, for det, man risikerer med det, er at udstøde nogle af de grupper, der har brug for ikke at blive udstødt! For det andet: Hvorfor er arbejdsmarkedets parter ikke inddraget i højere grad? Og hvorfor er ambitionsniveauet ikke at gøre noget ved den udstødning, der blev belyst i Socialkommissionens rapport?

Nu er det selvfølgelig en kendt øvelse for De Radikale at ændre standpunkt, men medmindre dét er sket, har jeg svært ved at forstå, hvordan man kan tage Socialkommissionens formand til indtægt for det her.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg sagde nu ikke, at Socialkommissionens *formand*, men faktisk, at Socialkommissionens *arbejde* har inspireret os, men det kan jo tage karakter af pindehuggeri.

Og det er faktisk vores faste vurdering i Det Radikale Venstre, at vi har fundet inspiration til disse reformforslag i dette arbejde, for dér er der tanker om aktivering, om at få folk ud af en passiv forsørgelsessituation og om, at det ikke alene drejer sig om at få dem ud på arbejdsmarkedet, men også om, at det skal ske i en bredere sammenhæng og være mere målrettet, og at man i de tilfælde, hvor det ikke bare er et spørgsmål om, at de ikke har et arbejde, men også om, at de mangler uddannelse eller erhvervskompetence, også skal tage fat på dét. Det føler vi var den røde tråd, der gik igennem Socialkommissionens arbejde.